

Fluxchamp!: el paisatge fluxus de La Muga Caula

Fa cinquanta anys George Maciunas va posar nom a una idea. El nom fou Fluxus. La idea, un moviment d'inspiració neodada, experimental i radical, que s'interessava, entre altres coses, per l'art d'acció, efímer i interdisciplinari, per les edicions d'artista, per l'objecte quotidià alhora que defensava de totes totes un art practicable per tothom, un art proper a la vida que flueix com un corrent d'aigua que amara tots els plecs de la terra escolant-s'hi. La deu inicial havia de ser una revista, però la impetuositat de la riuada es concretà en un doll de festivals internacionals que configurarien un moviment d'art d'acció no superat encara avui. Fluxus forma part del nostre paisatge cultural i corre per les aigües càlides de la Caula emanant vapors inframincs i desembocant a la Muga traspasant fronteres.

Altrament, enguany fa cent anys del primer contacte de Marcel Duchamp amb Catalunya, en ocasió de la presentació al món sencer del seu *Nu descendant un escalier n. 2*, l'abril de 1912, a les Galeries Dalmau de Barcelona. Amb el temps Duchamp esdevindria un dels grans mestres dada, referència obligada de qualsevol moviment conceptual, fluxus o similar. Freqüentant els surrealistes es farà amic de Dalí i del seu paisatge empordanès, una destil·lació del qual, el salt de la Caula, reverbera màgicament en la seva obra *Étant donnés* i, fins i tot, per coincidència premonitòria, en *Le Grand Verre*.

Celebrem Fluxus com a referència de tots els esdeveniments d'art d'acció i rememorem Marcel Duchamp per la influència decisiva de la seva obra en els artistes Fluxus, conceptuals i en la Muga Caula, la qual va néixer com a record proactiu de les visites de Duchamp al salt de la Caula. Fluxchamp és enguany el nostre lema, un lema que reinterpreta Fluxus i Duchamp i s'aboca al paisatge mític i històric de l'Alt Empordà.

Per tot això hem eixit del nostre llogaret vaporós i feréstec i hem anat a cercar sota la llum esclatant de Cadaqués Fina Miralles, remarcable artista d'acció i del moviment conceptual català. Miralles, que sempre s'ha ocupat del paisatge, de la natura i de llur fusió amb l'ésser humà, ha fet el cartell d'aquesta vuitena edició, una interpretació lliure d'aquest espill que avui hem anomenat Fluxchamp.

Fluxchamp!: the fluxus landscape of La Muga Caula

Fifty years ago, George Maciunas named an idea. The name: Fluxus. The idea: a Neo-Dada inspired movement, experimental, radical, interested, among other things, in an ephemeral and interdisciplinary performance art, artist editions and everyday objects; vehemently defending, at the same time, an art practicable for everyone, an art close to life that flows like a stream of water that soaks all folds of the earth penetrating them. The font/source should be a magazine, but the impetuosity of the stream was sum up in a flood of international festivals that would shape a performance art movement still not overcome. Fluxus is part of our cultural landscape and runs through the warm waters of La Caula, emanating inframincs vapours and flowing into the Muga River, across borders.

In addition, 2012 marks the centenary of the first contact of Marcel Duchamp with Catalonia, on the occasion of the presentation to the world of his Nu descendant un escalier n. 2, in April 1912, at the Dalmau Gallery in Barcelona. Over time, Duchamp became one of the great masters of Dada, obligatory reference to any conceptual movement, Fluxus or similar. Frequenting the surrealists he would become friend with Dalí and would enjoy the Empordà landscape, a distillation of which, La Caula waterfall magically reverberates in his work Étant donnés, and even in his work Le Gran Verre as a premonitory awareness.

Let's celebrate Fluxus as a reference of all performance art events and recall Marcel Duchamp for his decisive influence of his work on Fluxus, conceptual artists, as much as on La Muga Caula, which was born as a proactive reminder of Duchamp visits to La Caula waterfall. Fluxchamp is our motto this year, a motto that reinterprets Fluxus and Duchamp overlooking the legendary and historical landscape of the Alt Empordà.

For all these reasons, we have left for a moment our steamy village to find, under the brilliant light of Cadaqués, Fina Miralles, remarkable performance artist of the Catalan conceptual movement. Miralles, who has always dealt with the landscape and its fusion with the human being, has made the poster of the eighth edition of the Festival, a free interpretation of this mirror that today we call Fluxchamp.

PROGRAMA 2012

del 30 d'agost al 16 de setembre

Divendres 31 d'agost

19.00 h **Auditori del Museu de l'Empordà de Figueres**
"El paisatge documental" amb la projecció en sessió contínua del 31 d'agost al 16 de setembre del documental *El paisatge catastròfic de la Muga Caula*, d'Ona Vega Passola, i l'exposició de fotografies documentals sobre la Muga Caula 2011 de la fotògrafa Ayano Shibata al hall de l'auditori del Museu de l'Empordà. Projecció del catàleg audiovisual de la convocatòria d'art postal FLUXCHAMP! amb obres de tots els artistes participants a les vuit edicions de la Muga Caula.

20.30 h **Galeria Dolors Ventós de Figueres**
Inauguració de l'exposició "El paisatge Fluxchamp!", amb obres de tots els artistes participants a la vuitena edició de la Muga Caula i també de les obres postals de la convocatòria FLUXCHAMP!

Dimecres 12 i dijous 13 de setembre

Museu de l'Empordà
El paisatge documental.
Dia 12: 19.00 h "Marcel Duchamp a Barcelona amb motiu del centenari del *Nu baixant l'escala*". Conferència a càrrec de Joan Casellas.

Dia 13: 19.00 h "50 anys de Fluxus, l'expansió d'una idea". Conferència a càrrec de Joan Casellas.

Divendres 14 de setembre

19.00 h **Sala de can Burgas**
Inauguració de la vuitena edició de la Muga Caula.
Societat Escaulenca
Accions Fluxus i Zaj breus a càrrec dels 9 artistes de la 8a edició de la Muga Caula. Presenta Lis Costa amb la ponència intermitent FLUXZAJ.
21.00 h. Sopar.

Lis Costa
Foto: Joan Casellas
Arxiu Aire

Dissabte 15 de setembre

11.00 h **Societat Escaulenca**
Els artistes expliquen les seves obres.
12.30 - 14.00 h Accions Societat Escaulenca i plaça i carrers de les Escaules:
Lucía Peiró (València, País Valencià)
Kurt Johannesen (Bergen, Noruega)
Marina Mars (Marsella, França)

14.15 h Dinar.
17.00 - 18.30 h Accions Societat Escaulenca i plaça i carrers de les Escaules:
Fina Miralles (Sabadell, Catalunya)
Rita Marhaug (Bergen, Noruega)
J.M.Calleja (Mataró, Catalunya)

18.30 h Projecció del catàleg audiovisual FLUXCHAMP!
19.00 - 20.30 h Accions Societat Escaulenca i plaça i carrers de les Escaules:
Fernando Baena (Madrid, Espanya)
Sakiko Yamaoka (Tòquio, Japó)
Robert Sot (Polònia / Noruega)

21.00 h Sopar.
22.00 h Concert a càrrec de Paula Grande.

Diumenge 16 de setembre

Societat Escaulenca
11.00 h - 14.00 h Circuit d'accions simultànies de llarga durada a càrrec dels nou artistes de la vuitena edició de la Muga Caula.
14.15 h Dinar de germanor i clausura de la 8a trobada.

9 i 10 d'octubre

Arts Santa Mònica de Barcelona
Jornades Fluxchamp! amb Pietro Pellini, Ona Vega Passola, Lis Costa, Oscar Abril Ascaso, J.M. Calleja, Joan Casellas i Pere Sousa.

Octubre (dates per determinar)

Taller de poesia d'acció impartit per J.M. Calleja a la Universitat de Barcelona.

* Aquests horaris es poden veure subjectes a algun canvi aliè a la nostra voluntat

Activitat subvencionada per:

Amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Col·laboradors:

Restaurant El Molí, Ben-Q-it, Restaurant El Trull del Francesc, Societat Escaulenca, Can Burgas, Laboratori d'Envol i Extension Series

Amb el patrocini particular de: **Jane Quinn i Martin Duignan**

Direcció artística: **Joan Casellas**

Direcció tècnica: **Ingrid Danckaerts**

Disseny i imatge corporativa: **Teresa Sabater**

Traducció a l'anglès: **Yolanda Pérez Herreras**

Organitza: **Associació Cultural la Muga Caula i Arxiu Aire**

Equip organitzador: **Joan Casellas, Ingrid Danckaerts, Agnès Ramírez, Teresa Ramírez i Joan Ramírez**

Equip assessor: **Denys Blacker, Nieves Correa i Pere Sousa**

LA MUGA CAULA

www.lamugacaula.cat info@lamugacaula.cat

"la Muga Caula es membre de REDACCIÓN"

14, 15 i 16 de setembre de 2012 Les Escaules (Alt Empordà)

LA MUGA CAULA

8a trobada internacional de poesia d'acció i performance

"EL RETORN". Concepte i acció de Fina Miralles. Foto: Joan Casellas-Arxiu Aire

J.M. Calleja

Foto: Joan Casellas Arxiu Aire

El meu treball dins l'àmbit de la performance és un intent de crear un artifici poètic (mitjançant el cos, els objectes, la paraula, els sons...) per mostrar i captar la fugacitat del temps en un lloc únic i determinat per la seva arquitectura, pel paisatge on està ubicat, per tota la càrrega simbòlica i històrica que té i per tota l'energia que hi ha en el moment de l'actuació.

My work in the field of performance art is an attempt to create a poetic device (through my body, objects, words, sounds...) to display and capture the fleeting nature of time in a unique place determined by its architecture, due to the landscape where it is located, for all the symbolic and historical meanings it has and for all the energy when doing the performance.

Fernando Baena

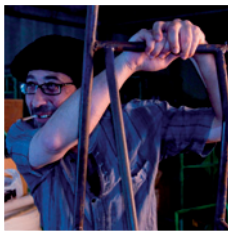

Foto: José Pablo Monge

El tema central de la meua obra ha estat sempre el públic. He fet videoaccions i accions en solitari, com les *Performances toreras*, que tracten els paral·lelismes entre tauromàquia i art d'acció; les *Prácticas de invisibilidad*, sobre la presència de l'artista, i també els diferents *Escenarios*, a cavall entre l'acció, la instal·lació i la intervenció.

The focus of my work has always been the audience. I have made video-performances and solo performances such as the Bullfighting performances, which deal with the parallels between Bullfighting and Performance Art; Practices of invisibility, about the presence of the artist; and the different Scenarios, a mix between performance art, installation and interference.

Fina Miralles

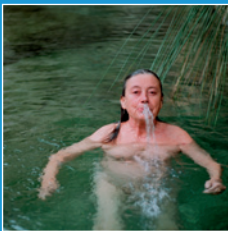

Foto: Joan Casellas Arxiu Aire

No deixo de pensar en el retorn a l'origen, el naixement del primer arbre, l'aigua primogènita, el baptisme, per esborrar el nom i retornar a l'inici del món i de la terra. Penso en el naixement de la Caula, en el seu brollar des de la profunditat de la terra, en la petita pica baptismal plena d'algues i granotes, en els reflexos de la llum del sol que es filtren entre les branques dels arbres.

I keep thinking about the returning to the origin, in the birth of the first tree, in the first-born water, in baptism, to erase the name and return to the beginning of the world and earth. I think about the birth of the Caula, in its flow from the depths of the earth, in the small stoup full of algae and frogs, with the reflections of sunlight filtering through the tree branches.

Kurt Johannessen

Foto: Georg Anderhub

El meu treball és minimalista i poètic i, a voltes, amb un toc d'humor i alguna cosa més. A vegades m'inspiro en la filosofia o en la vida quotidiana. Cada cop penso menys en els significats, què tinguin sentit. És com si, senzillament, volgués fer coses sense entendre-les.

My work is minimalist and poetic, and at times with a touch of humour or something else. I sometimes get inspirations from science philosophy, daily life. I think less and less about meaning. It is like I just want to do things, and hopefully not understand so much about it.

Lucia Peiró

Foto: Consuelo Chambo

El meu treball es nodreix sempre del concepte de l'absurd. L'absurd com a element principal de creació i al mateix temps com a reflex d'un element permanent al nostre abast, a la nostra vida. Desenvolpe les meves idees a partir de fets quotidians. El menjar té sempre un lloc principal en el desenvolupament de la performance, però també el té la seva relació amb el cos, la veu i l'espai.

My work always draws the concept of the absurd. Absurdity as the main element of creation and, at the same time, as a reflection of a permanent element at hand in our lives. I develop my ideas from everyday events. Food is always a primary role in the development of my performances, but also so does the relationship with body, voice and space.

Rita Marhau

Foto: Emilie Marhau

El meu enfocament de la performance ha estat, des del principi, a través de les eines bàsiques del cos. El llenguatge quotidià del comportament corporal i la normalitat del cos és la meua font bàsica d'inspiració. Per a desenvolupar algunes de les obres individuals he fet servir la meua experiència com a esportista, el fet de ser artista ja fa més de vint anys i també el fet de ser mare; crec que és important donar a les performances una forma clara i específica a més de treballar al voltant d'un tema.

My approach to performance has from the beginning been through the basic tools of the body. The everyday language of bodily behaviour and bodily normality is my basic source of inspiration. I have used my experience from sport and being a mother and artist for more than 20 years to develop individual pieces; to give them a specific and clear shape as well as grounding them in themes I find important.

Paula Grande

Foto: Simón Esquivel

La tecnologia al servei de la veu. Aquest és el punt de partida de l'espectacle que presento. Una veu i una disparadora de loops, una manera de fer sonar més del que es pot veure a simple vista... una veu que faig servir per parlar sobre l'amor, la denúncia social, el pas del temps, les diferències de gènere, les desigualtats... en definitiva, per parlar de la vida.

The technology to serve the voice. This is the starting point of the spectacle I present. A voice and a triggering of loops, a way of sounding more than meets the eye... a voice that I use to talk about love, social claims, the time passing by, gender differences, social inequalities... in short, to talk about life.

Marina Mars

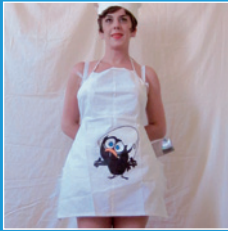

Foto: Marina Mars

Per desxifrar el món, cal preguntar-se qui s'ha fet les mateixes preguntes i quan. No hi cap llenguatge millor que el de l'art, el qual escapa de Babel i presentades en el prisma de l'art contemporani, sota altres colors, formes i mitjans, sempre mantenint el seu contingut esdevenen familiars i íntimes, perquè la naturalesa de l'home, el seu cos i el seu cor, són els mateixos.

To decipher the world, one must ask who has done the same questions and when. There is no better language that art, because it escapes from Babel and allows forwarding such questions through the prism of contemporary art in other colours, ways and means, always maintaining its content. Then, they become familiar and intimate, because the nature of mankind, its body and heart, are the same.

Ana Rita Rodrigues

Foto: Ana Rita Rodrigues

Documentar la performance em resulta un repte molt interessant en el sentit que l'acció es desenvolupa en temps i espai de forma imprevisible tot obligant-me a preveure a cada instat el pas que farà l'artista. És una feina creativa i intuïtiva a la vegada. D'altra banda, m'interessa treballar amb les emocions i els "fantasmes" de l'ésser humà.

Documenting performance art I find it a very interesting challenge in the sense that the action takes places in time and space unpredictably, forcing me to predict at every moment the next step of the artist. It is both a creative and intuitive work. On the other hand, I am interesting in working with emotions and the "ghosts" of human beings.

Christopher Hewitt

Foto: Joan Casellas Arxiu Aire

Des de l'any 2002 que documento performances. Aquell any em vaig comprar la primera càmera de vídeo "seriosa": una Sony VX1000 de segona mà. El 2006 vaig començar a publicar seleccions d'aquesta documentació a la meua col·lecció de dvd *liveartwork*. Documento performance perquè vull que els treballs que m'apassionen es conservin. El fet de documentar m'ajuda també a comprendre el procés de les performances.

I have been documenting performance art since 2002 when I bought my first 'serious' video camera – a second hand Sony VX1000. In 2006 I started publishing selections of performance documentation in my liveartwork DVD series. I document performance because I want to preserve the work that I feel passionate about. The act of documentation also helps me to understand the process of performance art.

Sakiko Yamaoka

Photo: Shannon Cochrane

Des del principi que enfoco les meves performances com escultures que recrearan el temps, l'espai i l'acció. Intento capturar una il·lustració de la condició humana representada a través de l'enfocament de diverses formes d'"il·lusió" que puguin ajudar o perjudicar les nostres vides, però que són, en darrera instància, necessàries per a escapar de la nostra pesada realitat.

At first, I approach my performance works as sculptures which depict time, space and action. .... I attempt to capture an illustration of the human condition, represented through a focus upon various forms of "delusion", which may aid or detriment our lives, but which are ultimately necessary to distinguish/escape our heavy/tiresome reality.

Robert Alda

Foto: Bjarte Bjorkum

L'art és la manera d'exercir la meua llibertat. No sé de cap manera millor per fer-ho. Algunes raons per ser performer: una performance és com una idea, no costa res i pot produir guanys colossals i et permet crear fronteres entre l'art i la vida. La performance, a diferència de la coreografia en la dansa o el teatre, és molt personal i espontània, fins al punt que no hi ha coreografia. La performance està basada en la individualitat física (fins i tot per a discapacitats).

Art is how I exercise my freedom. I do not know of better way to do so. Here are some reasons to be performer: Performance is like an idea - costs nothing and can bring colossal gains and allows you to cross boundaries between art and life. Performance, unlike choreography in dance or theatre, is highly personal and spontaneous to the point of no choreography. Based on individual physicality (even handicap).